

[Elsø-Merete Ross.]

historisk interesse, hvis man kunne bevare disse bygninger, og jeg ville ønske, at det synspunkt måtte trænge lidt mere frem, idet det dog er det første eksempel, vi har i Danmark — og måske endda i Europa — på, at fremsynede lægers initiativ har været med til at skabe et socialt boligbyggeri. For 10 år siden drøftede man at rive Nyboder ned, og der var endda projekter om, hvad der skulle ske med Nyboders grund. I dag drømmer ingen om at rive Nyboder ned og bygge højhuse. Jeg håber, at det samme må blive tilfældet for Lægeforeningens Boligers vedkommende. Ved at give foreningens bestyrelse frit slag til nedrivning og bebyggelse af grundene forekommer det mig at Københavns kommune lader sig diktere af kommunalegoistiske interesser i retning af at få bedre skatteydere, og det ligger meget langt fra de sociale og kulturelle hensyn, man burde tage.

Hvis der er tale om, at man formedelst 15 mill. kr. kan restaurere boligerne og f. eks. få 300 lejligheder ud af dem, vil det sige, at hver lejlighed ville komme til at stå i 50.000 kr., og det må i alle tilfælde siges at være billigere, end hvad man kan få nogen anden form for lejlighed til. Jeg håber meget, at det vil være muligt at bevare det ydre og restaurere det indre i Lægeforeningens Boliger.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det er jo meget vanskeligt for mig at indgå i en københavnsk kommunaldebate om bevaringen. De argumenter, der her er fremført med væsentlig adresse til Københavns overborgmester, må denne selv ved lejlighed finde et svar til.

Det ærede medlem rejste spørgsmålet, om ikke man kunne lade sygeplejerskerne flytte ind i en saneret form for Lægeforeningens Boliger. Det spørgsmål har været drøftet af det særlige byggeudvalg for rigshospitalet på et møde, der afholdtes den 3. marts 1961, og efter referatet gik behandlingen af dette spørgsmål — med formandens tilladelse citerer jeg — ud på, at

„for så vidt angår Lægeforeningens Boliger, var der blandt de politiske repræsentanter udtalt modvilje mod at opretholde fredningen og ekspropriere ejendommene, og der var heller ikke overvejende stem-

ning for blot at anbefale, at komplekset, hvis det dog skulle blive eksproprieret, blev anvendt til sygeplejerskeboliger.“

De to folketingsmænd, der deltog i udvalgsrådet, var det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen og det ærede medlem hr. Kirkegaard.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til udenrigsministeren:

„Agter regeringen at støtte rekommandation nr. 336 fra Europarådets rådgivende forsamling, hvori der gøres indsigelse mod forslag om en parlamentarisk konference, som for tiden behandles af rådet for OECD?“

Aksel Larsen: Folketingets medlemmer har fået tilstillet rekommandation nr. 336 fra Europarådets rådgivende forsamling. Denne rekommandation beskæftiger sig med et forslag, som for tiden behandles i OECDs råd, om at oprette en særlig parlamentarisk konference bestående af 2-5 parlamentsmedlemmer fra hver medlemsstat til drøftelse af OECDs anliggender. Videre siges der i rekommandationen noget om, at det kan man ikke rigtig lide, og jeg har det indtryk, at man opfatter det som et konkurrerende foretagende til Europarådet, hvis årsag man rekommanderer — hvilket vel vil sige henstiller — til regeringerne, at de skal modsætte sig realiseringen af planerne om at oprette en særskilt parlamentarikerkonference under OECD.

Jeg tillader mig at spørge regeringen, om den har taget nogen stilling til denne rekommandation.

Formanden: Den højtærede statsminister vil svare på udenrigsministerens vegne.

Statsministeren (J. O. Krag): Lige siden OEEC blev omdannet til OECD, har man forhandlet og overvejet det spørgsmål, om det var muligt at danne et parlamentarisk organ i forbindelse med OECD. Her har Europarådet haft den opfattelse, at man i stedet for at danne et nyt parlamentarisk organ burde tage sit udgangspunkt i Europarådet og på en eller anden basis supplere med de medlemmer af OECD, der ikke i